

Ehemalige Absolventen des Brukenthalgymnasiums befreien historische Gräber von Efeu

Mit Handschuhen, Gartenscheren und viel Engagement und guter Laune haben ehemalige Absolventen des Brukenthalgymnasiums eine besondere Aktion auf dem historischen Teil des Zentralfriedhofs in Hermannstadt durchgeführt. Ziel der freiwilligen Helfer war es, überwucherte Grabstätten von dichtem Efeu zu befreien und damit einen Beitrag zum Erhalt des kulturellen Erbes der Stadt zu leisten.

Begonnen hat alles mit einer Anzeigen in der Hermannstädter Zeitung in der die Evangelische Kirche in Hermannstadt einen ehrenamtlichen Gärtner gesucht hat. Peter Budz ist ein treuer Leser dieser Zeitung und hat sich auch sofort auf diese Stelle beworben. Eigentlich ist er Physiker und beruflich mit ganz anderen Themen beschäftigt, aber seine Heimatverbundenheit und seine persönliche Beziehung zu dem Friedhof, hatte ihn dazu veranlasst das zu tun. Das Vorstellungsgespräch mit Pfr Hans-Georg Junesch war dann mehr eine Formsache, aber gleichzeitig auch die Geburtsstunde der Idee, ehemalige Absolventen der Brukenthalschule, die nun vermehrt ihre Klassentreffen in Hermannstadt organisieren, für diese Sache zu gewinnen. Ein erster Schritt in diese Richtung war das Klassentreffen des Jahrgangs 1990. Im Vorfeld musste noch vieles besprochen und vorbereitet werden, weil die entsprechende Anzahl an Werkzeugen und die Verpflegung sichergestellt werden musste.

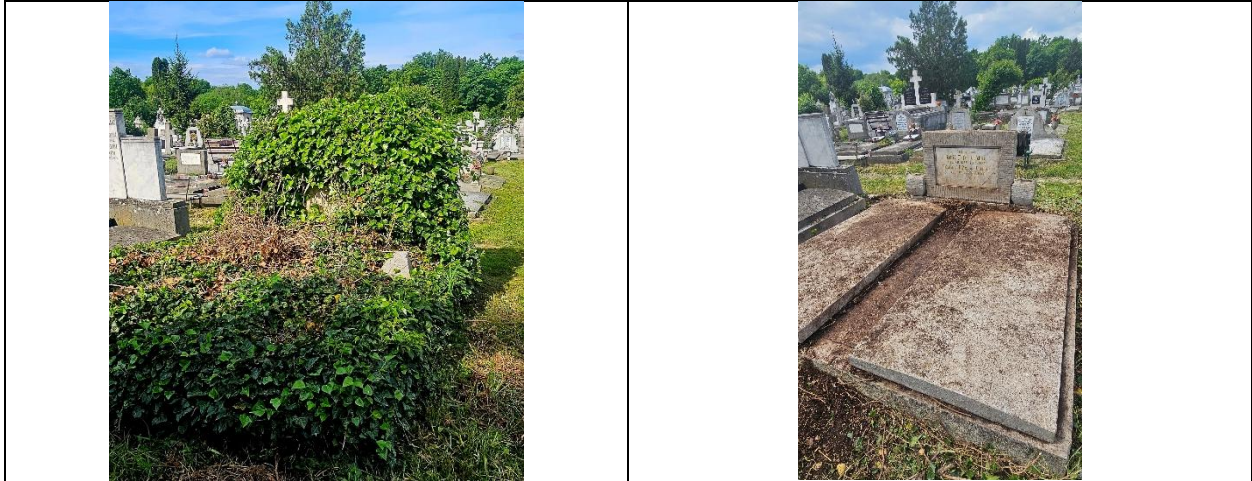
Für dieses Pilotprojekt waren 2 volle Tage für den Einsatz auf dem Friedhof und 2 volle Tage für das Treffen vorgesehen. Der Plan ist voll und ganz aufgegangen und das Ergebnis lässt sich sehen. Am letzten Tag hatte jeder der Freiwilligen die Gelegenheit gehabt, auch die eigenen Familiengräber zu pflegen. Alle anderen haben dabei geholfen.

An Mittwoch, den 13 Mai, es war ein recht kalter und verhangener Tag mit vereinzelt Regentropfen, trafen und begrüßten sich die Teilnehmer auf dem Friedhofsgelände. Unter der professionellen Anleitung von Frau Farcasiu, Beauftragte für Friedhofspflege von Seiten der EK Hermannstadt, und nach der Begrüßung durch Pfr Junesch machten sich die Freiwilligen daran, die teils stark überwachsenen Grabsteine vorsichtig freizulegen. Es war eine Knochenarbeit. Viele der historischen Gräber stammen aus dem 19. und frühen 20. Jahrhundert und sind Zeugnisse der Stadtgeschichte. Es wurden Grabsteine freigelegt, die bisher noch keiner gesehen hatte. Es war, als würde man archologische Ausgrabungen oder wissenschaftliche Feldforschungen machen.

Das Wetter wechselte an den nächsten beiden Tagen von grau und kalt zu sonnig und warm, die besten Voraussetzungen für diesen Einsatz.

„Es ist wichtig, dass diese Orte nicht in Vergessenheit geraten“, erklärte eine ehemalige Schülerin, die eigens deswegen aus Frankfurt angereist war. „Die Gräber erzählen Geschichten von Menschen, die unsere Stadt geprägt haben.“ Eine solche Geschichte ist z.B. die von Emil Josef Fischer, der als königlicher Hoffotograf wie kein anderer Land und Leute in seinen Werken verewigt hat. Das Grab war ein grüner Haufen, an dem nichts mehr zu erkennen war. Es hat lange gedauert, bis die beiden Platten und der Stein wieder freigelegt und befestigt wurden. Es bestand sogar Einsturz- und Verletzungsgefahr. Das Efeu hatte bereits erheblichen Schaden angerichtet und sowohl den Sockel als auch die beiden Platten verschoben. Emil Fischer samt Gattin sind auf dem katholischen Teil des Friedhofs begraben.

Neben der praktischen Arbeit stand auch der gemeinschaftliche Gedanke im Mittelpunkt. Viele der ehemaligen Schüler nutzten die Gelegenheit, sich nach langer Zeit wiederzusehen und auszutauschen und hatten sich auch auf das Wiedersehen mit zwei der ehemaligen Professoren, Frau Philippi (Chemie) und Herr Philippi (Physik) sehr gefreut. Gemeinsam Seite an Seite etwas Sinnvolles für die Allgemeinheit zu tun, war ein schönes Gefühl. Darüber hinaus hat Frau Philippi uns im Anschluss an die Arbeit auf eine Zeitreise in die Vergangenheit entführt und uns die Geschichten hinter den wichtigsten Gräber näher gebracht.

Die evangelische Kirche Hermannstadt zeigte sich dankbar für den Einsatz der freiwilligen Helfer. Durch die Entfernung des Efeus würden nicht nur die Grabmale besser sichtbar, sondern langfristig auch Schäden an den historischen Steinen verhindert. Es ist zwar noch ein langer Weg, bis die rund 8000 Gräber einmal erfasst und gesäubert werden, aber ein

Anfang wurde hiermit gemacht. Die großen Berge von Efeuabfall wurden tagsüber von der Friedhofsverwaltung entsorgt.

Nach zwei Tagen Arbeit und mehreren Kubikmeter Efeuabfall waren zahlreiche Grabstätten wieder freigelegt. Die Organisatoren und allen voran Peter Budz können sich vorstellen, ähnliche Aktionen auch in naher Zukunft durchzuführen, zumal im nächsten Jahr das Lawinenunglück vom Balea sich zum 50 mal jährt und viele Besucher erwartet werden.

Ein Dankeschön geht außerdem an die EK Hermannstadt für die Verpflegung und Betreuung, an die Eheleute Philippi für den Besuch, die tatkräftige Unterstützung und die vielen aufbauenden Gespräche im Vorfeld. Ohne diese hätte die Aktion vermutlich nicht stattgefunden und nicht zuletzt an Frau Helga Farcasiu, die gute Seele, die sich alleine um die rund 8000 Gräber kümmern muss. Meinen ehemaligen Klassenkollegen (Andrea, Sybille, Axel, Mark, Rainer) möchte ich auch ganz herzlich danken. Ihr seid großartig. Es waren drei unvergessliche Tage, die wir zusammen verbringen durften.

Foști absolvenți ai Liceului Brukenthal eliberează morminte istorice de iedera

Înarmați cu mănuși, foarfece de grădinărit și cu multă dăruire și voie bună, foști absolvenți ai Liceului Brukenthal au desfășurat o inițiativă specială în secțiunea istorică a Cimitirului Central din Sibiu. Scopul voluntarilor a fost să curețe mormintele de iedera densă, contribuind astfel la conservarea patrimoniului cultural al orașului. Totul a început cu un anunț din **Hermannstädter Zeitung**, în care Biserica Evanghelică din Sibiu căuta un grădinar voluntar. Peter Budz, un cititor fidel al ziarului, a aplicat imediat pentru post. Deși este fizician de profesie - și de obicei ocupat cu cu totul alte probleme - atașamentul său profund față de orașul său natal și legătura personală cu cimitirul l-au determinat să acționeze. Interviuul său cu pastorul Hans-Georg Junesch s-a dovedit a fi în mare parte o formalitate, dar a marcat și nașterea unei idei: recrutarea de foști absolvenți ai Liceului Brukenthal - care își organizează din ce în ce mai mult reuniuni de clasă la Sibiu - pentru a susține această cauză. Un prim pas în această direcție a fost făcut în timpul reuniunii de promoție a absolvenților din 1990. Multe au trebuit discutate și pregătite în avans, deoarece era necesar să se asigure o rezervă suficientă de unelte și băuturi răcoritoare. Pentru acest proiect pilot, au fost alocate două zile întregi pentru lucrul la cimitir și două zile întregi pentru reuniunea în sine. Planul a fost un succes răsunător, iar rezultatele vorbesc de la sine. În ultima zi, fiecare dintre voluntari a avut ocazia să se ocupe de mormintele propriilor familii; toți ceilalți au contribuit pentru a ajuta. Miercuri, 13 mai - o zi destul de rece și înnorată, marcată de picături sporadice de ploaie - participanții s-au adunat pe terenul cimitirului și s-au salutat. Sub îndrumarea profesională a dnei Farcasiu - responsabilă cu îngrijirea cimitirului pentru Biserica Evanghelică din Hermannstadt - și în urma unui discurs de bun venit al pastorului Junesch, voluntarii s-au apucat de treabă, curățând cu grijă vegetația de pe pietrele funerare, multe dintre ele fiind puternic năpădite de vegetație. A fost o muncă extenuantă. Multe dintre aceste morminte istorice datează din secolul al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea și rămân mărturii durabile ale istoriei orașului. Au fost descoperite pietre funerare pe care nimeni nu le mai văzuse până atunci; a fost ca și cum s-ar fi efectuat o săpătură arheologică sau o cercetare științifică pe teren. Între timp, vremea s-a schimbat de la gri și rece la însorit și cald.

„Este vital ca aceste locuri să nu cadă în uitare”, a explicat un fost student care călătorise tocmai de la Frankfurt special pentru acest eveniment. „Aceste morminte spun poveștile oamenilor care au modelat orașul nostru.” O astfel de poveste este cea a lui Emil Josef Fischer, fotograful Curții Regale care, poate mai mult decât oricine altcineva, a immortalizat ținutul și oamenii săi în opera sa. Mormântul său fusese redus la o simplă movilă de verdeață, fără nicio urmă vizibilă a monumentului de dedesubt. A fost nevoie de mult timp

pentru a descoperi și fixa complet cele două lespezi de piatră și piatra funerară centrală. Exista chiar și riscul unei prăbușiri structurale, deoarece iedera provocase deja daune semnificative, dislocând atât baza, cât și cele două lespezi. Emil Fischer și soția sa sunt înmormântați în secțiunea catolică a cimitirului.

Dincolo de munca practică, un puternic sentiment de comunitate a fost în centrul evenimentului. Mulți dintre foștii studenți au profitat de ocazie pentru a se revedea după o lungă absență și au fost deosebit de încântați să se reunească cu doi dintre foștii lor profesori: dna Philippi (Chimie) și dl Philippi (Fizică). Lucrul cot la cot pentru a face ceva semnificativ pentru comunitate a fost o experiență cu adevărat plină de satisfacții. Mai mult, odată ce lucrarea a fost finalizată, dna Philippi ne-a purtat într-o călătorie înapoi în timp, împărtășind poveștile din spatele celor mai semnificative morminte și aducând la viață istoria cimitirului. Biserica Evanghelică din Hermannstadt și-a exprimat recunoștința pentru eforturile voluntarilor. Prin îndepărtarea iederei, nu numai că pietrele funerare sunt făcute mai vizibile, dar - pe termen lung - se previne și deteriorarea zidăriei istorice. Deși mai este un drum lung de parcurs până când toate cele aproximativ 8.000 de morminte vor fi catalogate și curățate complet, un început a fost cu siguranță făcut. Pe parcursul zilei, administrația cimitirului a îndepărtat grămezile mari de resturi de iederă. După două zile de muncă și câțiva metri cubi de iederă taiată, numeroase morminte au fost din nou descoperite cu succes. Organizatorii - conduși în principal de Peter Budz - sunt deschiși la inițiative similare în viitorul apropiat, mai ales având în vedere că anul viitor se împlinesc 50 de ani de la dezastrul avalanșei de la Bâlea, o ocazie care se așteaptă să atragă un număr mare de vizitatori. Mulțumiri se îndreaptă, de asemenea, către Biserica Evanghelică din Hermannstadt pentru băaturile răcoritoare și sprijinul oferit, precum și către domnul și doamna Philippi pentru vizita lor, asistența lor activă și numeroasele conversații încurajatoare purtate în perioada premergătoare evenimentului. Fără acest sprijin inițiativa probabil că nu ar fi avut loc — și, nu în ultimul rând, doamnei Helga Farcasiu, acel suflet.

Aș dori, de asemenea, să le mulțumesc din inimă foștilor mei colegi de clasă (Andrea, Sybille, Axel, Mark și Rainer). Sunteți minunați. Au fost trei zile de neuitat pe care am avut privilegiul să le petrecem împreună.